

Osmošolski

KRIK

Dragi osmošolci!

Ko boste prestopili prag te šole in se bodo za vami zaprla šolska vrata, se za vas zaključuje pomembno obdobje v življenju. Vse izkušnje in znanja, ki ste si jih pridobili na šoli, so pomembna podlaga, po kateri si boste uravnavali življenje. Z odločitvijo, ki ste jo sprejeli pred časom z vpisom v srednjo šolo, ste nekateri že zastavili pot, ki vas bo vodila skozi življenje. Nekateri ste si pustili to pot še odprto in preločili čas dokončnega odločanja na kasneje.

Prav z vsemi smo skupaj iskali tisto najboljšo pot in vas poizkušali usmerjati. Vedno smo to počeli v dobri veri, da bo koristno za vašo osebno prihodnost in za prihodnost naše skupne domovine.

Vsaka generacija, ki odhaja, tudi vaša, pušča za seboj neko sled, ki zaznamuje naše družene. In vsak delavec šole ima svojo posebno izkušnjo in svoj spomin na to druženo. Če v teh dneh, utrujeni od šolskega leta, vsi skupaj komaj čakamo na zaključek, bodo že jutrišnji in naslednji dnevi na neki način prazni. Zapolnili jih bomo z novimi nalogami in mislimi na to, kako smo bili uspešni pri naših skupnih projektih.

Skupaj z vašimi potrpečljivimi starši, mojimi kolegi na šoli in še kom smo se trudili dati tisto, kar za življenje potrebujete. Sedaj je vaša naloga, da to izkoristite na pravi način. Veseli bomo vaših uspehov. V njih bomo vedno čutili tudi delček sebe.

Čelimo vam veliko uspehov v življenju.

Ravnatelj Aleš Čitnik

OSMOŠOLSKI KRIK

Sodelovali so učenci 8. razredov

Mentorica: Božena Bogataj

Oblikovanje: Grega Šoič, 8. b

Risba na naslovnici: Manca Pogačar, 8. b

Natisnjeno v 150 izvodih

Cena: 1 SIT (z DDV)

Internet: <http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik02038r.pdf>

E-mail: krik@-fp.kr.edus.si

Kraljeva dru•ba 8-ga A (aaaaaaa)

Kaj naj pišem? Kje naj zaènem???

Ta stran naj bi bila èisto popisana. Na njej pa naj bi kraljevali kraljevièi in kraljiène osmega a. Hmm...

Torej... Morda ste •e ugotovili, a èe še niste, se vam v tem sestavku predstavljamo mi, dru•ba osmega a (carji). Lahko se oklièemo za posebno vejo v deblu obstoja vseh kdaj •iveèih osmih razredov . Ne le po obèasnih lumparijah, neumestnem oglašanju in spustih hude krvi, ob katerih se naši razrednièarki povzdignejo glasilke vse tja do najvišjih tonov, ampak tudi po prijateljstvu, ki nas je povezovalo in nas reševalo skozi razne prepreke in ovire (beri: kakršen koli naèin pridobivanja ocen) vsa štiri leta. Kako hitro je minil ta èas!!! Štiri leta "uèenja",

zalivanja, plonkanja in drgnjenja šolskih klopi (tudi s èistilnimi sredstvi), manjšega laganja pri reševanju svoje lastne ko•e in še in še... Pa vendar naše razredno •ivljenje ni bilo vedno tako enolièno, tako kot v koncih pravljic, kjer je nesramno zlo •e davno pokopano, kjer so vsi prijazni, dobri, velikodušni. Vèasih se med nami pojavijo tudi maèehe in hudobni mo•je. Posledica tega pa so podpisi, ki so v takih primerih de•evali kot za stavo, ob njih pa seveda ne gre pozabiti vedno prisotnih kot pušcice ostrih pogledov, ki so švigali od enega do drugega.

Morda so prav vse te lepe in tiste malo manj lepe stvari "krive", da smo cela štiri leta •iveli v so•itju drug z drugim in si sploh ne moremo predstavljati, da bo kmalu vsega tega konec.

IN ZAPOMNITE SI: NA TEJ STRANI NI
OSMRTNIC!!! NI!
IN GOTOVO VESTE, KAJ PRAVIJO:
CARJI ODHAJAJO, A LEGENDE
OSTAJAJO!

8.A MA VAS RAD!

OPOMBE: opravičujemo se za vse našete
•ivce in srebrne lase, ki smo jih povzročili
.....(to pa •e oni vedo)

Teja Krušec

8. a

Nekoè, •e dolgo je tega,
•iveli so kralji osmega a.

Bili so veseli
in obèasno so kleli,
da bodo vse prfokse nekam napeli.

•ivce so parali
in druge postarali,
a ti so jih vedno bolj malo marali.

Brez hrane •iveti njim veè ni,
prepotrebna malca pre•ene vse skrbi.

Teja Krušec

Ko Denis se nervira
in slovarco •ivcira,
takrat nobene šanse,
da razred se skulira.

Nejc Picasso sam še riše,
ni mu mar, kva u redovalnc piše.

O, Klara,
Klara cigara,
pri slovi najraj zvezke špara.

Špela in Brigita,
sami zase zdita,
nikoli ne povesta,
kakšne skrivnosti vesta.

Glejte Pink TV še nocoj,
saj na sceni bo Igi Boy!

Teja Krušec

Naš razred

Tri tisoè devetsto štiriitridaset ur je
pribli•no enako kot 164 dni, kar je slaba
polovica leta. Ne sliši se veliko, vendar
gledano z druge strani, je to le pol leta v
primerjavi s štirimi leti. Po tej primerjavi •e
ni veè tako veliko.

Kaj vse se je zgodilo v teh štirih letih?
Stkala so se mnoga prijateljstva, ki jih
morda nikoli ne bomo izgubili, mnoge
ljubezni, ki so nam "vzele" srce, številni
pripetljaji, ki jih nikoli ne bomo pozabili, ter
mogoèe tudi nekaj znanja, ki ga (ne) bomo
pozabili. To bi bil izjemno kratek ter dokaj
dolgoèasen povzetek.

Pa zaènimo v petem razredu, ko smo bili
na zaèetku te naše štiriletne poti. Prvi dan
smo še nekoliko zbegani tavalili po hodnikih
ter poèasi spoznavali nove sošolke in
sošolce. Privajali smo se na različne
uèitelje, saj smo do tedaj imeli le enega ter
ugotavljali njihovo taktiko spraševanja.
Prviè smo odšli tudi na tabor, in sicer v
Piran. Spoznavali smo morje kot •ivljenjski
prostor, najrazličnejše morske rastline in
•ivali, geološko sestavo naše obale ter
•ivljenje ob morju.

V šestem razredu smo namesto
spoznavanja narave dobili biologijo,
spoznavanje dru•be pa smo razcepili na
zgodovino in zemljepis. Zaèel se je tudi
pouk gospodinjstva, kjer smo zaèeli
preverjati naše kuharske sposobnosti. To
leto smo odšli na tabor v Marindol, kjer
smo spoznavali belokranjske obièaje ter

8. a

se z raftom spustili po reki Kolpi. V sedmem razredu smo se prièeli uèiti kemijo, fiziko ter prvo pomoè. Èe bi nas zdaj vprašali, kdaj je bilo bolje, pred uvedbo teh predmetov ali po njej, bi veèina verjetno odgovorila, da prej. V okviru tabora pa smo spoznavali Prekmurje. Osmi razred. Naše zadnje skupno pre•iveto leto. Uèenje, uèenje ter še enkrat uèenje z •eljo, da bi èim bolj izdelali zadnji razred. Številne priprave na pisanje ekstercev iz matematike in slovenšèine. Od vsega, kar se je in se še bo zgodilo, je pa verjetno najbolj zabaven in sprošèujoè konèni izlet v Gardaland. Cel dan zabave ter številnih u•itkov. Je kot nakakšno “plaèilo” za vse pretrpljene dni, ki smo jih pre•iveli v šoli.

Nato pa naše zadnje skupno dejanje: valeta. S tem veèerom se bomo dokonèno poslovili od vseh in vsega: prijateljev, sošolcev, vrstnikov in nenazadnje tudi uèiteljev.

Potem pe se bomo samostojno podali v nadaljnje šolanje z •eljo, da v •ivljenju naredimo in postanemo èim veè.

Anja Nagliè

RAZRED

Kaj mi pomeni razred? Vsekakor je to prostor, v katerem do•ivljaš lepe, slabe, stresne in tudi “olajšujoèe” trenutke. Za doloèeno obdobje to tvoj •ivljenjski prostor; v njem pre•ivljaš veèino dru•abnih sreèanj s sovrstniki. To je mesto, kjer prihaja do trenja, velikokrat med uèenci samimi, vèasih pa tudi med uèitelji in uèenci.

Pot do znanja je vèasih lahko trnova. Skozi uèenje spoznaš, kaj ti je v resnici vèeè, in se pozneje odloèiš, kaj bi rad poèel v •ivljenju. Pravijo, da èlovek resnièno u•iva le v tistem delu, ki si ga je •elel delati. Kdo pa bi hotel 40 let opravljati

neko dolgoèasno, enolièno delo, ki si ga ni nikoli •elel, ampak je do tega prišlo po spletu okolišèin.

Okolišèina - pomembna beseda, ki velikokrat odloèa, kaj se bo z nekom zgodilo. Sam zase vem, da vèasih nisem bil pripravljen za doloèeno stvar, pa vendar mi je bil splet okolišèin vedno naklonjen in upam, da bo tako tudi vnaprej. S pridnim delom se vse naredi, a kaj, ko imajo nekateri ljudje bolj razvite motorie, gibalne sposobnosti, spet drugi umetniške, boemske, ne pa toliko miselne, logie, intelligence, ki ji pripisujemo v sodobnem èasu najveèji pomen. Ker imam dobro razvito prav to zadnjo sposobnost logie, je moje delo manj naporno kot pri drugih sošolcih, ki se morajo ure in ure uèiti, pa se vèasih še vedno ne nauèijo tako dobro kot jaz v veliko krajšem èasu. Oni so pravi borci za uèenost, saj se trudijo in trudijo, meni pa je to nekaj lahkega, enostavnega.

A tudi meni ni bilo vse polo•eno v zibelko. Rodil sem se tri mesece prezgodaj, bil nekaj dni na stoodstonem, èistem kisiku. Zaradi tega bi moral imeti te•ave pri abstraktnem mišljenju, pa jih nimam, saj imam matematiko 5.

Upam in iskreno •elim, da nam bo vsem, ki v teh dneh zapušèamo klopi osnovne šole, v •ivljenju uspelo tisto, kar si •elimo in za kar si prizadevamo •e zdaj in si bomo tudi v prihodnosti. Šola ima odprta vrata za vse, ki bi se radi kaj nauèili in nekoè nekaj postali, morda celo Nobelovi nagrajenci.

Marko Sever

OSEBNA IZKAZNICA

IME: 8. b

PRIIMEK: Bjovci

ROJSTNI DATUM: 1. 9. 1999

NAŠA MAT: Nada Pajntar

KRAJ ROJSTVA: Kranj, OŠ Franceta
Prešerna

NAHAJALIŠĚE: 5. hodnik, desno zgoraj

HOROSKOP: barabe

VZDEVEK: Kravce

TELESNA TE•A: 28 x 60 kg

NOVOROJENĚKI: Petar Krasiaĕ Bojan
Obradoviĕ, Rok Murko, Anja Vavpot, Matej
Bo•iloviĕ, Primo• Lešnjak

POGREŠANI: Mateja Gorenc, Denis
Zelenko, Dejan Radojkoviĕ Sebastijan
Jazbinšek, Sergej Nezireviĕ Jure Ęade•,
An•e Oblak

KONJIĚKI: "jahanje", rokomet, verouk,
plavanje, hokej, nogomet, karate,
glasbena šola, ples, pevski zbor, odbojka,
novinarski kro•ek, gledališka skupina
Raglje, smuĕanje, risanje, tek na smuĕeh,
judo...

NAJLJUBŠI UĚITELJI IN UĚITELJICE:

Nada Pajntar, Mojca Škarabot, Bojan
Abaza, Daša Fabjan, Andrej •bogar

NAŠ MOTO: Ne stori danes tistega, kar
lahko jutri prelo•iš na pojutrišnjem

DOBRE LASTNOSTI: Veljamo za "najbolj
priden" razred, med sabo se ZELO dobro
razumemo, celo z nekaterimi uĕitelji se
"štekamo", kar je za nas skoraj nemogoĕe.
Ne smemo pozabiti tudi na to, da nas je
skozi vsa štiri leta dru•enja naša

8. b

razredničarka Nada Pajntar kar nekajkrat pohvalila!!!

SLABE LASTNOSTI: Po zelo dolgem in utrudljivem premišljevanju smo ugotovili, da smo tako "popoln" razred, da imamo samo nekaj manjših pomanjkljivosti. Res so tako majhne, da sploh ne vemo, če bi vam jih izdali. Ampak ker se jih ne sramujemo, nismo pa ravno ponosni nanje, vam jih povemo: popravljanje ocen in učenje, pa seveda manjši medsebojni pretepi, s katerimi dokazujemo svoje večno prijateljstvo.

PREDMETI, KJER SE LAHKO

DOKA•EMO: telovadba (!!!!!), likovna, tehnika, gospodinjstvo, zemljepis. Če ste pozorno brali, ste lahko opazili, da blestimo v samih (no, skoraj) vzgojnih predmetih. Čeprav je naš vzdevek "Kravce", se moramo pohvaliti, da nam MU•ji niso prav domači.

Seveda pa tudi mi nismo tako popoln razred, da ne bi imeli predmeta, kjer bi nam šlo malenkost slabše. Taki predmeti so na primer: matematika ($2 + 2 = 5$???), fizika, kemija, glasba in (občasno) tudi zgodovina.

Nekateri sošolci so ponosni lastniki raznih priznanj (zlatih, srebrnih, bronastih) tudi v tistih predmetih, s katerim imamo ostali "manjše" te•ave.

NAŠE SIMPATIJE: Ha, ha, ha, ne bomo vam jih izdali! Lahko vam povemo le to, da jih je bilo mnogo, vendar ta podatek vsekakor ni za v javnost. Seveda vam prepustimo, da o tej skrivni številki ugibate sami. Vendar **POZOR!!!** •e vnaprej vas prosimo, da nas s tem vprašanjem **NE MU•ITE!!!**

Verjetno slovimo tudi po tem, da smo se kar nekajkrat z učitelji skregali, če so koga krivično ocenili. Največkrat smo potem dosegli svoje, saj smo pri tem vztrajali do

konca in še naprej. Seveda pa ne smemo pozabiti tudi na to, da nas naše kuharice gotovo 100% poznajo, saj kadar imamo malico, pri nas zmanjka kruha kot za šalo. Za hrano so se nekateri od nas pripravljene tudi stepsti, zato se z nami ni šaliti, kadar je v igri hrana!!!

VESELI TRENUTKI: Zmeraj, ko dose•emo svoje. Pa seveda na taborih, in to takrat, ko imamo prosti čas. Naše nasmejane obraze vidite tudi v avtobusu (obvezno čisto na koncu ekskurzije), saj smo se •e nekajkrat zelo razpeli.

•ALOSTNI TRENUTKI: Po pravici povedano, je bilo tudi teh nekaj, vendar jih raje ne bi omenjali, saj bi tako priklicali slabo voljo na naše obraze. Tega pa seveda **NO•EMO!!!**

NAJBOLJ POGOSTI IN NAJBOLJ IZVIRNI IZGOVORI

-Sem zvezek posodu, pa se nisem mogu učit.

-Nisem meu časa za učit, k sem meu trening.

-Jest pa ne bi pisou, k sem meu tekmo predvečerajšnjim.

-Jaz sem mankou prejšnjo uro.

-Nisem vedu, da sprašujete.

-Včeri me ni blo doma, pa se nisem mogu učit.

-Matematko sem se mogu učit.

-A se lahko drugič javim, ker se nisem učil.

-Bila sem pri babici, ki je imela rojstni dan, zato se nisem mogla naučit fizike. A se lahko drugič javim?

-Pri babici sem pozabila zvezek, ona pa ga je vrgla v koš.

-Pes mi je pojedel domačo nalogo.

-Kakav se mi je polil po referatu, pol sem pa hotla družga nardit, pa nisem mela lista z vprašanji.

8. b

•ivijo, ime mi je Primo• in moja naloga je, da napišem zanimiv spis o dogodkih v šoli. Prvi dve uri sem premišljeval, o èem bi pisal, nato pa sem se spomnil najboljše stvari na šoli. Veste? Torej so kontrolne, pouk, odmori, naloge, eseji, športni dnevi... Niè od tega. Dogodek dneva je seveda MALICA (za nekatere šele zajtrk)! To je prava borba za pre•ivetje, vojna, v kateri padajo tudi •rtve. Pohojena stopala, razbita okna... ne bi našteval. Je prekruto. A vendar so trenutki med malico najslajši v vsem šolskem dnevu, posebej še, èe ni uèiteljice. Takrat lahko klepetamo, nagajamo in opravljamo uèitelje. Ampak da ta trenutek zares ceniš, moraš biti pri pouku. Škoda, da odmor za malico ne traja dolgo. Vèasih, ko je uèiteljica prehitro prišla, je v razredu v sekundi zavladala tišina. Vèasih pa je še kdo "nasrkal". Pri nekaterih predmetih so bile uèiteljice zelo stroge. Èe je kakšen papirèek ostal na tleh ali pod kloppo, so bile šokirane in celo jezne. Potem smo 15 minut poslušali vpitje glasne uèiteljice. Seveda vsega nismo razumeli, saj je govorila sto kilometrov na uro. Za zakljuèek bi moral še nekaj napisati, kar bi temu spisu dalo dušo. A se ne spomnim nièesar pametnega. Torej bo ostal spis brez duše.

Primo• Lešnjak

V STISKI SPOZNAŠ PRIJATELJA

Nedavno sem spoznala, da je res tako, kot pravi pregovor. Znašla sem se v zelo hudi stiski, ki me je pripeljala do tega, da sem popolnoma obupala. Mislila sem, da se mi je svet sesul. Takrat so mi pomagali moji sošolci in sošolke, predvsem pa gospa razrednièarka s svojim soèutjem in razumevanjem. Vem, da je bilo iskreno.

Zelo lep spomin imam na tisti dan, ko so me razveselili z medvedkom. Spremljal me bo v •ivljenju, kadar mi bo hudo in mi vraèal vero v doboto ljudi okrog mene.

Urška Jenkole

KONÈNI IZLET

Bli•e se konec 8. razreda in s tem konèni izlet za osmošolce. Res je, da smo se na ta dogodek pripravljali v zadnjem trenutku, ampak smo kljub temu vse dobro izpeljali ob pomoèi razrednikov, seveda. Kupili smo tudi majice in jih dali potiskati, da smo bili na izletu bolj razpoznavni. Kasneje pa nam bodo lep spomin na osnovnošolska leta.

Prišel je "trenutek resnice": resnièni odhod v Gardaland, ne pa samo sanje, ki so se v zadnjem èasu kar vrstile v mojih mislih. Ura je bila tri zjutraj in •e sem bila pokonci, s torbo in vsem potrebnim v roki. Èakala sem le še mami, da me odpelje; njej ta "noèni" odhod ni bil prav niè všeè. In •e sem še malo speèa, vsa majava stala s sošolci pred šolo. Odhod. V avtobusu se je èutila vznemirjenost in napetost. Po dokaj naporni vo•nji je bil Gardaland ob desetih dopoldne videti prav fantastièen. Letali smo od ene atrakcije do druge, se vozili, vpili, smejali, skratka, prav noro smo se zabavali. Teh trenutkov ne bomo zlahka pozabili. Bil je enkratni konèni izlet.

Manca Pogaèar

STRAH IN TREPET HODNIKA

Sem Petar Krasiaèin nisem prav odlièen uèenec, paè pa povpreèen otrok, ki se mu kdaj pa kdaj doma ne da delati naloge. Najveèji problem glede tega je seveda matematika, predmet, pri katerem je

8. b

skoraj zmeraj veliko naloge. Tako prideš v šolo •e pred prvo uro in prepisuješ nalogo (seveda èe jo od koga dobiš) na hodniku. Te•ava nastopi, èe te pri tem poèetju dobi uèiteljica. Ampak “vaja dela mojstra” pravi gospa Pavèeva, moja uèiteljica matematike. Vendar ne samo mojstra v smislu boljšega znanja matematike, ampak se izmojstriš tudi v prepoznavanju korakov, ki hitijo po hodniku. Dobesedno naštudiraš posamezne uèitelje in njihovo hojo. Ko gre gospa Pavec po hodniku, se •e na nekaj metrov daleè sliši TUF, TUF, TUF, in to v hitrem zaporedju. Takoj skrijem zvezek in prav nedol•no pozdravim uèiteljico. Ko odide, takoj nadaljujem s svojim “delom”, saj res ne bi rad dobil kola samo zaradi nenapisanih nalog.

Petar Krasiaè

OSE IN JAZ

Moje prvo sreèanje z osami sega v zgodnja devetdeseta leta preteklega stoletja, torej sem bil takrat star pribli•no pet let. Z dedkom in babico smo se odpeljali v Bohinj, napihnili kanu in odveslali po jezeru. Ko sem se usedel v èoln, nisem opazil, da je na meni namenjenem mestu •e nekdo parkiral. Niè hudega sluteè sem z golo ritjo sedel na oso, ta pa se je, vsa mašèevalna, ker sem jo (po njenem) hotel spremeniti v marmelado, z vso moèjo zapièila v mojo zadnjico. Joj, kako je bolelo! Naslednje sreèanje z rumenimi letalci, da ne reèem kamikazami, se je zgodilo v pozni pomladi, ko sem hodil v šestih razred. Na urniku je bila telesna vzgoja. Zaradi toplega vremena smo odšli na igrišèe. Kratkemu ogrevanju je sledilo skakanje v daljino. Kmalu smo ugotovili, da so si tik ob zaletišèu ose ustvarile gnezdo. Metanja kamenja in palic v osir verjetno niso

razumele kot dejanja ljubezni, zato so se odloèile uporabiti svoja pikajoèa •ela. In prav jaz sem bil tisti, ki ga je neka osa zahrbtno napadla. Neopazno mi je priletela pod majico ter zapièila svojo iglo v moj trebuh. Panièno sem skakal po igrišèu gor in dol, se metal po travi, skakal s hriba ter se drl kot sraka. Èez èas, ko je boleèina popustila, sem se malo umiril, odšel v garderobo ter se preoblekel. Pravijo, da gre v tretje rado. Me morda prav letos èaka tretje sreèanje z osami?

Sebastjan Leško

V meni je pesem.

Pesmi, ki je bila v meni,
ni bilo dano, da pokaže svojo vsebino.
Zato je živela v notranji temi.
Pesem se je hranila s pekočo hrano.
S to hrano si je blažila bolečine.
Zdaj glej, kako pesem joče,
glej, kako pesnik umira.

Imela sem svoje sanje.

Sanje, ki jim nekateri pravijo nočna mora.
A jaz jim pravim življenje.
Svojim nezvestim prijateljem
sem kazala masko, polno nasmeha,
a pod njo skrivala žalost.
Ko sem se smejala,
sem vedno jokala.
V teh sanjah sem ugotovila,
da sem svoj najboljši prijatelj.

Toliko lepih stvari...

Toliko manj lepih, a vseeno prijetnih stvari...
Toliko spominov, prijateljev...
Vse v tej isti zgradbi,
ki je bila na začetku tako mučna.
A sedaj je tako težko oditi...
Pred letom smo komaj čakali,
kdaj se bo končalo,
A sedaj...
Bili smo svoje vrste razred.
Bili smo MI!
Kam bodo odšla vsa ta leta?
V spomin!
V srce!

Rada imam vaš nasmeh,
 vašo iskrico v očeh...
 Ali je greh, ko se včasih zatopim v vašo iskrenost?
 In vsaka vaša uena ura...
 Vsa ta leta ste nam dajali podporo,
 pa čeprav se tega nismo vedno zavedali.
 Bili ste vedno tu.
 Niste bili samo učiteljica v šoli,
 bili ste naša učiteljica za problematične probleme.
 Lahko vas je vzljubiti,
 teko pozabiti.
 Hvala vam!
 (Za gospo Boženo Bogataj)

Irena Juren

POGLED V STEKLENO KROGLO

Odločila sem se, da se bom vpisala na ekonomsko šolo. 14. februarja smo imeli učenci osmih razredov informativni dan. Izbrane šole so se nam lepo in podrobno predstavile. Ko sem prišla v dvorano, sem zagledala zelo veliko otrok, ki jih seveda nisem poznala. Pomislila sem, da bodo vsaj nekateri od njih drugo leto moji sošolci, s katerimi se bomo srečevali štiri leta in si delili dobro in slabo. In kakšni bodo učitelji? Kako se bomo razumeli? Bodo bolj strogi od učiteljev v osnovni šoli? Stisnilo me je pri srcu.

Petra Āulig

“A jaz potujem pot ti negotov.”
 To so besede, o katerih premišlja vsakdo, ki končuje osnovno šolo. Za nekatere je to lažje razmišljanje, saj vedo, kaj v življenju čelijo. Za druge pa je to težje, saj izbirajo večje zalogaje z več močnimi potmi. Sam sem med slednjimi.

Kristjan Roblek

Osmi razred osnovne šole je nekakšno ogromno križišče. Moje je še posebej prometno, saj si postavljam kar visoke cilje in včasih se sprašujem, če jim bom sploh kos. V dobrih časih, ko bi lahko premikal gore, sem pripravljen na vse: od mature do magisterija in doktorata. Potem pa pridejo tisti slabši časi, ko začne v meni glodati črv dvoma: bom sploh končal srednjo šolo?

Sam sebe spodbujam, da imam učenje v krvi in da imam odličen spomin. Po ugotovitvah domačih in učiteljev me prav spomin rešuje iz težav, v katere me velikokrat pripelje moja lenoba.

Beno Rudolf

Kmalu bo šest let, odkar sem začel trenirati smučarske skoke. Do sedaj sem imel čez veliko vzponov in padcev. Dosegel sem čez nekaj lepih uvrstitev in upam, da jih bo vsako leto več. Naslednje leto vem, da bo naporno, saj vstopam v prvi letnik srednje šole. Vpisal sem se na šolo, kjer bom lahko poleg šolskih obveznosti tudi redno treniral. Potem pa... čelimi si uspeli na obeh področjih.

Tadej Mestek

Ni mi všeče, da se moramo tako mladi odločati o šoli, ki te bo pripeljala do zaželenega poklica. Prav, narobe, prav, narobe...

Na koncu vseh premišljevanj sem se odločil, da bom postal mizar ali bolj

Natahèno: oblikovalec lesa. To je nekaj, kar me je •e dolgo veselilo, pa še slu•bo si bom lahko hitro poiskal. Vendar to ni edini razlog za mojo odloèitev. Tu je volja delati z rokami in z njimi nekaj lepega ustvariti.

Jan Beguš

Ko sem zaèel razmišljati, kam naprej po osnovni šoli, sem se najprej hotel odloèiti za mamino pot, da bi postal vrtnar. Nekega dne pa je prišel k nam domov neki gozdar. In ko sem bolje spoznal njega in njegov poklic, sem vedel, kam bom šel naprej v šolo. To je bilo •e v šestem razredu.

Petek, 14. februar. Informativni dan. Povedali so nam, da oddleku za gozdarskega tehnika slabo ka•e, saj ni dovolj prijav za to smer. Zelo me je skrbelo. In ko je prišel razpis, sem si oddahnil: dovolj nas je bilo.

Aleš Grašič

Odloèila sem se za ekonomsko šolo, smer administrator. Skrbi me, kakšni bodo moji novi sošolci in sošolke, predvsem pa, ali bom sploh sprejeta na to šolo. In èe ne bom, kam naj se potem vpišem? To so sedaj velika vprašanja zame. Toda prijatelji in starši mi pravijo, naj si ne belim glave s tem, da je vsakogar strah, a da se na koncu tudi za vsakega nekje najde prostor. In tako se bo tudi zame.

Maja Benedièè

Vsakdo ima dvome, èe bo izbral pravo šolo ali poklic. V tem trenutku nobeden še ni èisto preprièan, kaj bi rad postal. Jaz sem •e od šestega leta naprej trdila, da bom postala frizerka, ampak to me je •e minilo. Ko smo s prijatelji zaèeli hoditi na kavo, sem vedno z zanimanjem opazovala natararico, kako nosi pijaèo in pri vsaki mizi se malo ustavi in z gosti izmenja nekaj besed.

Zdaj, kadar me kdo vpraša, kam grem naprej, z navdušenjem odvrnem: "Na gostinsko."

Ker se bom vpisala na štiriletni program, mnogi trdijo, da šole ne bom naredila. Bolj ko mi govorijo, bolj sem preprièana, da bom zmogla in da bom na tej šoli u•ivala.

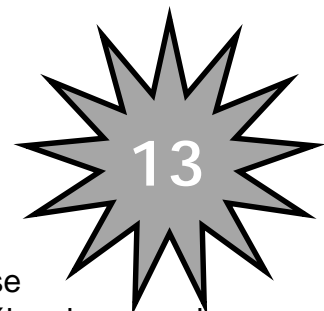
Maruša Šepetavc

Kako pre•iveti 8 let (4 leta za ostale primitivce) osnovne šole

OPOZORILO!!! OPOZORILO!!!

Navodilo: Preden zaènete brati naslednje besedilo, vas opozarjam, da kljub podkupovanju in preprièevanju urednikov tega èasopisa berete ta èlanek na lastno odgovornost in da ne prevzemam odgovornosti za dogodke, kot so izkljuèitve, opomini in neskonèni sestanki s starši; vse to se vam namreè lahko zgodi

8. C

ob preveè doslednem upoštevanju tega besedila.

Za zaèetek bi rad pojasnil naslov èlanka, za tiste, ki ste šele po osmih letih šole spoznali besedo primitiven. Gre namreè za to, da smo nekateri tako pomembni, da imamo prva štiri leta svojo šolo (Kokrca rules)!!!) in za naslednja štiri spet svojo. Primitivni smo zato, ker se nam dobesedno *jebe za naslednja štiri leta, saj se opravièujemo s tem, da imamo eno šolo •e konèano. Za vse tiste pa, ki ste osem let zdr•ali na isti šoli, lahko reèem, da vas obèudujem, saj imate jekleno voljo, oèitno preveè trdne •ivce in vas sploh nimam za normalne ljudi. To vam pravim zato, ker sem sam prav te•ko pre•ivel štiri leta na tej "preljubi šoli" in nekako, kljub vsem poskusom samomora in be•anjem od doma, da o po•iganju šole in mno•iènem pokolu delavcev šole niti ne govorimo, zdr•al do konca. Glede pokola in se•iganja se moram zahvaliti sošolcu Janezu, ki mi je dal te zamisli (Thanks, man!).

Da pa ne bo videti vse tako strašno in neprijazno, moram priznati, da je bilo kar nekaj trenutkov, ko se (tudi) u•ival in se pošteno nare•al.

Navodila za pre•ivetje:

Kot vsak normalen èlovek (mimigrede: poznam jih zelo malo), bom zaèel pri številki ena.

Prvi razred: zaèetki raèunanja, pisanja in zdolgoèasenega branja nadle•nih besedil. Razred, za katerega vam toplo priporoèam (èe imate mlajše brate in sestre, jih na to zanesljivo opozorite!), da se prilizujete in da v šolo kar najveèkrat pošljete starše, saj so v prvem razredu same dobre ocene in nobenih pisnih opominov. Ki se jih sicer bojiš - kar je zelo neumno, bati se lista papirja z nekim besedilom, ki ima neki "fancy" podpis ravnatelja- ampak tako je. V drugem razredu se •e zaène mno•enje

in deljenje. To poèetje prfokse zakomplicirajo z jabolki, hruškami, ananasi in krompirji. Tako lahko pride do velike mo•ganske prilagodljivosti, saj imamo v osmem razredu sošolca, ki si pomaga pri reševanju enaèbe z malico, vendar je ne upa jesti, saj jo ima za uèno gradivo oz. pripomoèek. Skratka, ne verjemite prfoksi, ko vam reèe, da so dve jabolki krat dve jabolki štiri jabolka.

Tretji razred je zame razred prvega opomina in prvega povišanega glasu prfokse. Sprva ta glas zamenjate za oglašanje 125-kubiènega motorja, ki z vso silo drvi mimo šolskega okna. V tem razredu spoznate, da so punce del èloveštva (RES JE!) in èe jih ne bi bilo, ne bi nikoli do•iveli nekaj najlepšega v tem •ivljenju. Zato to èimprej izkoristite, saj vas imajo punce takrat še za ljudi.

In prišli smo do èetrtega razreda, kjer se vsem kokrškim primitivcem zmeša. Za ljudi z jekleno voljo ne vem. Sicer pa mine razred brez posebnosti.

Pet razred. Razred, ko poene prva sramna kocina, in spoznanje, da imajo enske sposobnost 3-tedenskega krvavenja, ne da bi pri tem izkrvavele do smrti. Pojavijo se novi brezvezni predmeti, ki sprva veljajo za precej pomembne, seasoma pa ugotoviš, da slu•ijo le zapravljanju easa. Ta razred je namenjen razmišljanju, torej em veè razmišljajte, a spet ne preveè, da se vam ne bo zgodilo kot mojemu bivšemu sošolcu, ki je hotel postati enakopraven puncam (kar se •e prej omenjenega izgubljanja krvi tièe) in dokazati, da tudi fantje lahko zdr•ijo - pa je ostal v tem razredu in kot sem slišal, še vedno poskuša dokazati nemogoèe. Šesti razred je precej podoben petemu, le s to razliko, da je veè predmetov in s tem tudi veè prfoksov, ki jih je treba prenašati. Sedmi razred je razred sprememb. Prviè v •ivljenju se poskusita alkohol in mehka droga, kar kasneje lahko pripelje do zapletov v šoli in v •ivljenju na sploh. Seveda, sprva je veliko veselje, toda ko se naslednje jutro zbudiš s 5-tonsko glavo v svoji postelji s svojo bivšo, potem nastane problem. Še posebej, èe tisti trenutek vpade v sobo skrbni oèe in po vsej verjetnosti Murphyjevega zakona še niè manj zaskrbljena mati, potem je seveda jasno, da bo v naslednjih dneh veliko govora o spolnosti tako in drugaèe, pa seveda o zašèiti, ki se jo zaène na veliko kupovati. Torej na kratko: v sedmem razredu se ponavadi u•iva, pije prepovedane pijaèe in èaka, kdaj bo leto minilo. In konèno, konèno, konèno smo prišli do tega odloèilnega osmega razreda, za katerega vam lahko reèem samo tole: "U•ivejte, zafrkavejte se, ampak ko je treba delat, takrat se dela!!!" Razred je po dogodkih sicer enak sedmemu, le da se poveèa kolièina zau•itih prepovedanih snovi (sem •e omenil zgoraj), zašèita (dobro veste, katera) postane nujno potrebna, saj vem, da me bo kljub

opozorilu z zaèetka sestavka (berete na lastno odgovornost) na koncu lovil kak podivjan oèe, èigar sin, ki je to bral in resno vzel, je pripeljal domov otroka!

Še nekaj splošnih navodil:

- Èe noèete biti vprašani, budno glejte prfokso v oèi in ji kimajte.
- Zgledujte se po prfoksih in zamujajte k pouku.
- Seminarske in referate poišèite na internetu (ne pozabite spremeniti priimka, èe ga imate!)
- Med kontrolno •veèite, tako da vas prfoksa pošlje spraznit usta, kar lahko izkoristite za pogled na plonkec.
- Vsakih pet minut opozorite prfokso, koliko easa je samo še do zvonjenja.

Navodila je patentiral pri uradu za intelektualno lastnino avtor:

gen. dr. prof. dipl. ing. mag. (in èarovnik)
Beno Rudolf

IZJAVE UÈITELJEV

Gospa Perko: Toj pa tko k sta šla unadva...bla bla bla...

Gospa Valant: Izpljuni tisto, kar imaš v ustih.

Gospod Marusig: Vesolje je nastalo...jest grem domov pod lipo pisat pesmi pa me tm zezite, èe me hoète!

Gospod Mohoriè: Naslednje •rtev, prosim...uèitel, kok sm pisov kontrolno? KEC!

Gospa Godniè: Èenèare! Nisem Brigita Bukovec!

Gospa Zadra•nik: Ne da bi kera za milimeter premaknila svojo rit. Joj, kak ste lene!

Gospod Abaza: Bogdanoviè! Nehej peti, da ne bo ravnatelj mislu, de je tuki kafana "De la Abaza".

Gospod Baša: Poèakte, poèakte, kdo vm je dovolu ven? Na svidenje in dober tek!

Gospa Kralj: Ke smo se zmenil, de me poèakate?

Gospod •bogar: Prepovedani kovinski predmeti okrog Nejëevega obmoèja!

Gospa Toporš: Pššššššt!!! A se kdo javi? Nihèe? Potem bomo spraševali naslednjiè.

IZJAVE UÈENCEV

Simon (Smajo): Vi ste prov vsi smajoti. Dej povej, kva nej narišem.

Dalibor (Daco): The old city of London was very different from today s fire.

Alen (Tukara): Kdo, a jest???! Sej, vse sem jest kriv!

Dragan (Mrga): Dej, pustte me na mir!
Jest spim!!!

Dejanoviè (Švercar): I am The Cat!

Anita (Šnita): Kdaj ga gremo u Palustrisa.
Urša, a greš z mano u bordel?

Matija (Mta): Ej, a veste, da so Lakersi
zgubl?

Dejan (Šega, Varda): (tišina)

Mariša: Oooooooooo, spet gre en •vek po
gobe!

Tamara (Tami): Ma briši mi!!!

Nejc: Uèitel, a bomo dons kej delal
poskuse?

Julija (Juli): Ej, a si vidla tizga tipa!!! U ibr
je hud! ... Tob se ti zdel... To sem si zmeri
•elela.

Suzana (Suzi): O ker seljak si ti.

David (Beljan): Kdaj je glavca, da gremo
skejtat?

Sandra (Pirc): Jest se vs prov bojim,
tršica!

Manca: Simi! Kje si, Simi!!! A posodš Svet
mte?

Sandra (Kunèiè): A loh jutrn prnesem
opravièiu?

Tjaša (Flis): Ja logièno!!!

An•e (Klander): Ej tega zdej!!?

Jure: Kera petarda! Ej, jest res ne vem!

Rok (Knez): Sej bom šu jest po malco!

Ne•a (Perkoviè): A je kej za jest ostal?!!

Urša (Lu•a): Simi, dej kolo nariš!

Anja (Anèy): Ha ha ha ha ha, ko j to
smešn!!!

Dušan (Duško): Kdaj bojo popravci,
tovariš?

Urban (Urbi, Satler): A daš men malco??

poèasi spoznavali med seboj. Zaèeli smo
navezovati stike med sabo in z uèitelji.

Nekateri so bili pri tem bolj uspešni, drugi
manj. Je pa zanimivo, da so tisti prvi vtisi
ostali vse do danes.

Skozi 6. in 7. razred so se naši sošolci
hitro menjavali, jedro razreda pa je ostalo.

Nenadoma smo imeli preveè soli, vendar z
njo nismo po gorenjsko varèevali, ampak

smo drug drugemu solili pamet. Niti uèitelji
niti ravnatelj pri tem poèetju niso bili

izzvzeti. Uprizorili smo marsikakšen
pretep, razbili ne samo eno šipo, skoraj

dotokli avtomat za pijaèò, unièili

garderobo... Iz slabih namenov? Ne, kje
pa, šlo nam je zgolj za zabavo in porabo

odveène energije. Sicer pa: stvari se
vèasih kvarijo in lomijo tudi kar same od

sebe, zato res ne vem, zakaj tak halo, èe
se jim pri tem malo pomaga?!

Na zaèetku osmega razreda so nekateri
uèitelji nad nami •e izgubili upanje. Zaradi

ocen ali pa zato, ker se nam je vèasih tako
mudilo domov, da smo pozabili, da obstaja

še (pred)zadnja ura. Seveda pa smo se,
bolj ko se je bli•al konec šolskega leta,

tudi mi zaèeli spreminjati. Na boljše,
seveda. Trenutno delamo s polno paro.

Upam, da bodo zaklopke zdr•ale. Saj si
prav nihèe ne •eli hoditi avgusta gledat,

kakšna je videti od znotraj uèilnica kemije
ali zgodovine.

Zato: "Poèitnice, prihajamo!"

Simon Krajnèan

NAŠ RAZRED

Govoriti o našem razredu je zahtevna
stvar, saj nikoli ne veš, ali bo vèeè vsaj
plovici razreda ali pa, kar je bolj verjetno,
nikomur. A vseeno se bom potrudil in bom
dal vse od sebe.

Prviè smo se sreèali v petem razredu. V
zaèetku še vsi "polikani" in pridni smo se

